

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתתא אמינה זו ששוקה וימקבלת ומרצה
לפניך קאלו הקבנו קרבן סמיך קמוצדו ובמקומו וכהלקחו.
אתה הוא יי אלהינו שהקטרו אבותינו לפניך את קטרת הסמים בזמן שביית המקדש קנה
קזם כאשר צוית אותם צלנד משה נביאך פקחוב קתורתך:

קטרת שמוח ל לודלו

ויאמר יי אל משה קח-קח סמים נטף ושחלת וסדבנה סמים ולבונה וכה

עמק מרכה

שומע תפלה

עמק מרכה

אמר כאן לאמר כמו לקמן (ל"א יב), משום
שהיא מחוברת לפרשה שלמעלה כאילו הוסיף
לומר לו, שיקח עוד סמים, נוספים על
הראשונים, ויעשה מהן קטורת, וכמו שכתב
הרמב"ן ז"ל, קח לך הסמים הנזכרים למעלה
ותוסיף עליהם עוד נטף ושחלת וחלבנה ועוד
סמים ולבונה וכה ותעשה מהם קטורת.
סדר הסמים ועשייתן אפרש לקמן בברייתא
בס"ד.

בר בבד יהיה: שרשו בדרך כלומר, כל אחת
יושקל לבדו ולא יושקלו כאחד. וכמה שיהי
מכל מין, אין קפידא. אבל יושקלו כל אחד ואחד
לבדו, כדי שיהיו מכוונים במשקלם, וזה שתרגם
אונקלוס "מתקל במתקל יהא". ואין לומר שיהא
באמת כל אחד ואחד לבדו, שהרי אמר שאח"כ
יערב ויהיה מהכל קטורת אחת. והראב"ע ז"ל
כתב, בד בבד, כל אחד לבד ירוקח ואח"כ
יערב. וכן משמע ברמב"ם (פ"ב מכלי המקדש
הל' ה) ועיי"ש בכ"מ.

ממולח: כתרגומו. מעורב. שיערב שחיקתן יפה
יפה זה עם זה. ואומר אני, שדומה לזה (יונה א)
וייראו המלחים. על שם שמהפכין את המים
במשוטות כשמנהיגים הספינה, כאדם המהפך
בכף ביצים טרופות לערבן עם המים. רש"י.
וכן כתב הרשב"ם. והרמב"ן כתב, שלתרגום
אונקלוס ענינו גמחים, מלשון הכתוב, כי שמים
כעשן נמלחו (ישעי' נ"א ו). ואומר כי ישקח

אתה הוא ה' אלקינו שהקטירו אבותינו:
רשום בסידורים לומר זה קודם פרשת
הקטורת. וכך בטור שם, אלא שלא מוזכר שם
השם (שי"ן צרויה) רק "אתה הוא שהקטירו".
ותמיד אני תמה על ההקדמה הזאת דוקא בכאן
ולא בפרשת תמיד. והיה נראה לי שבעיקרו
נוסד לאומרו (אחר) התפילה ולהקדימו ל"אין
כאלוקינו וכו' אתה וכו' שהקטירו לפניך וכו'"
כדי שיהי' קישור יפה לכל האמירה, אבל קודם
התפלה אין מקום כלל לאמירה זו. מיהו העולם
נהג לאמרו גם קודם התפלה. ונראה לי הטעם
לפי שאחר פ' הקטורת מוסיפים פס' והקטיר
עליו אהרן (שמות ל') ולפי שאין לו קישור עם
הפסוק הקודם, ונתת ממנה לפני העדות, לכך
מתחילין "ונאמר" שנדע שהוא ענין בפני
עצמו. אלא שמי"מ הקורא פסוקים בעלמא אין
לו מובן לומר ונאמר, רק כשמתחיל באיזה
ענין ואומר עליו פסוקים, הוא מדגיש כאמר,
כך ונאמר עוד קרא. לכך מתחילין באתה הוא
כו' כאשר צוית אותם כו' ככתוב בתורתך
ויאמר וגו' ונאמר והקטיר וגו'. ובזה קישור
הדברים עולים יפה ולכן אין לשנות מהמנהג.
ויש סידורים שכתוב בהם "אתה הוא ה' אלקינו
ואלקי אבותינו". ונכון הוא, כיון שאומה
שהקטירו אבותינו לפניך.

פרשת הקטורת (שמניי ל)

ויאמר ה' אל משה: פתח באמירה, וגם לא

אתה — שהקטירו: פסקא זו מובאה בטור (או"ח קלג) כסדר הקטרת שלאחר התפלה. (ראה הערתנו ל"אין
כאלקינו" שלאחר התפלה); מנהגנו לאמר "כאן סדר הקטרת — עפ"י ה"ש נוהגין" שכש"ע סוף סי' א, ועפ"י
סדר היום, הארז"ל, סידורי ספרד ורמ"ק.

ואו י"ס דקליפה ממזם ואין להם מיומ, וזהו הטעם שהקטרות מצטל
מומנה כי הוא מניח למלאך המות ואין לו כח להניח, לכן טורח
לומר [אומן] ככל מפילה מוך מערצית שהוא זמן שלטמן צלילה אין
צנו כח להחיתן ואין לאומרו. וריון שהשלטו הקדושה מהקליפות אנו
עושין להם מקום שיכנסו לשם, כי אנו ממלקים למלך דליצרה אשר
היא עמה צעשייה לצי צמי פנימי ומיזוני ואו מעלין ג"ר חלוציית
דעשייה הנשאר [שעמה] [צעשייה] ונעשום הם מיזוניות לפנימיות
מלך יצירה שהוא עמה צעשייה צמקום כמר עשייה, ומיזוני דמלך
ממלצותם צג אמלעני דעשייה צפנימיותם שהם עלו למצי"ד דעשייה
ונעשה מיזוני למיזוני דמלך, אי"כ אלו צי מדריגות נעשו מעשייה
יצירה ע"י המלך דליצרה, ולזה צריך לומר אנה כחם להעלותן
מעשייה [לליצרה], פנימי נה"י נעשין מיזוני למיזוני חג"מ
ופנימי מלך דעשייה מלצמם למיזוני נה"י, ועולה אומן מיומ של
קדושה שעלה ע"י הקטרות ונעשה מיזוני למיזוני דמלך דעשייה,
והרי צוה נשלמו כל מלקי העשייה ע"י מלך דליצרה ומיומ הקדושה
המחממה צמקום (זה) [מה] שעלו ג"ר דעשייה לליצרה וזהו י"א
סמנים צפסוקים אלו:

ויאמר כבוננה ויייענו לחזור בתשובה:
אהלת הווא למוד א"י יודות אלהינו ימור ז"ל. שיהקשור
אבותינו מ"ם הטול ג' קוין סמס מ"ם קפניך את קשורת
מלך ג' י"א פעמים אהלית הפסוקים. פזמן ישפית הפקודש יהיה קנין.
פאישר צוית אותם על ידי מישור גביאף. פפתוב פתורתך:
ויאמר יודות אל מישור מ"ם ונמ קח לך פסוים
נפתר הוד וישתלח ימור ויתקפנה מלך הרי ה

פמנת הפקר וננספו תעישוד עליה ראש עשייה
כנגד יצירה. ריח עליה יצירה צריאה ג' יודות עליה צריאה כאלות
ליודות עליה אצילות עד א"ס צ"ה כי עליה כל העולמות ע"י הקרבן
נעשה כנ"ל. גם כוונת הפסוק זה לממק הדינין צמוד מורמם למוטם ז"א
והוא נקרא אש טהור המאסף לכל הדינין הטוב ככוונת רימ:

מולע ג' אב"ג יד"ץ שהוא צמסד והוא המסד המאיר ככל צוקר
ינת אועת וצוקר, כי יש צקליפ' מול"ע אשר מכלה את הכל ומרקיע וכל צוקר
ג' יד - ג"כ ממגבר אומן המולע טמא ללות (העולה) [העולס], והש"י צרמניו
מגלה אור המסד ככל צוקר ע"י עולת ממיר להמגבר על עולת טמא
שצקליפה להכניע אומן שצוצול, ולהיות כי שרשו צגצורי' שהוא שם מ"צ
רק שהוא מסד שצגצורה, לכן נקרא מולע כמו מולעמ שני אדום צסור
גצור, וזה נעשה כח מספר ממיר' שהוא ג' קס"א קני"א קני"ג
הממתיק לדיי למה כי עולה היא צסור למה שהיא עליונה והיא עולת
ממיר, שלמה לוקמת ד' אב"ף אב"ף אב"ף מלך שמומ
אה"ה ג' ממיר, ושם נאמין כל הדינין הקשים כולם, לכן צה כנגדה
עולת ממיר' לממק דינה צצרכה, כדי שלא יאלוט מולע הטמא ומול"ע
ימור עול"מ:

עד עמה עלו ג"ר דעשייה הפנימית לג' מחמונות דליצרה.
ועדת נשאר מיזוני עשייה למטה צעשיה לצדן נמנה עשייה
מסירה, וכדי להשלים כל מלקי עשייה צריך להעלות
צעשייה קדושה אחרת כדי להשלים המסרון הנ"ל וע"כ אנו מעלין
י ספירות דקדושה הממלצות מוך קליפות נוג"ה סוד ומלכותו
וכו', והם צמי' י"א סמני הקטרות שהם י פנימי' שצקליפה וא' אור
מקיק עליהם הרי י"א המקיק עם י פנימי' והם י"א סמני
הקטרות, וע"י הקטרות מעלין אומן ממוכס לקדושה די"ס דעשייה

(ג) סמא דחיי:

ע' בפסוק דלקמן ס"א.

(ד) תקון הסי"מ:

והרמיז דקמי"ט פ"י הקטרת ממזד"י דאימא להעלות הטוב שבקי"ג ולכן נקי סמים

תיקון ס"ים וזה מעין שלעתיד לבא תצא קי"ג מטומאתה, וי"ל עי"ד מאדז"ל סם המות

נתון כמורה כ"י אי"כ וזה תיקון עת"ד.

והרמיז בהעלותו דקמי"ט פ"י ש"לכן נקי המלאך סמאל"ל סי"ג לרמוז לסמ"הקטרת

וזה י"א יוד אלק ג'מלוא סמאל, ור"ל שיעי הקטרת סמ"ה הקטרת מעלים הטוב

שבקי"ג, אי"כ לפי"ג פ"י סמים, הוא הפ' ממי"ש המי"ה דרמוז לקי"ט דקדושה שהם סמא

דחיי, אלא ר"ל שיעי"ג מברכים הטוב שבסם המות, וכוזר רי"פ הקת דעז"ד טו"ד זהו

סמא דמותא, ועי" הקטרת מברכים אותו ומתהפך מם המות לסם חיים, ואפ"ל שלכן

נאמר כ"פ סמים.

(ה) סם החיים וסם המות שנתפך לחיים:

כ"פ קר"ט טו"ד ז' פרישיי הקטרת התבינה מכל הקרבנות וסם המות נתון בתוכו

שבו נשרפו נדב ואביהוא כ"ו, וזהו קח לך סמים ב' סמים הא' סם חיים ה"ה סם המות

שנתפך לחיים ע"י מסי"ג כק"ש כמארז"ל הריאה שיחיה ימות אי"ע, ואין התורה

מתקיימת אלא כמי שממות אי"ע עליה כ"י כמ"ש הענין כמ"א.

(ו) הסי"מ בעצמו מסרו למשה; עי"ז לוקחים ומהפכים הסי"מ:

כ' הרמיז סי"פ בא דף מס, וז"ל קיל מ"ש הרב שטרד הקטרת שאלמלא לא פסרו

סי"מ למרעיה לא היה בדין שהק"ה יגלה לו כיון שהוא נתן לו קיומו, למה יכא

כטרונגיא עליי עי"ש, ומעמתי יקשה ככא, אך למד ה' לישראל סוד בעזר תמיז לכטל

הקליפה ולבערה מן העולם, לזה משבי דהא פקדא דא אתמטר כ"י והענין ששי מני

חיות יש לקליפה (האחז) מה שנקצב לה בגזרות עליון (החשנ) מה שמוסיפו הוהטאם

חיי בהפלת הניצוצים של הקדושה, והנה קודם חטא אדז"י כבר היה מציאת

לקליפה אלא שהיתה כשפל המצבים מתקיימת בחיותה מצומצם וה"ס י"א אורות

מכללות ד' אחוריים דא"א ויש"ס וז' דזמ"ל והם י"א אלופי עשו והם י"א סממי

הקטרת.

(*) הובא נ"פ דלקמן ס"א.

תענוג, הי"ז בחי' ריח שמגיע בבחי' הא"מ, אך הוא כמו ריח המאכל, שגם בהריח לא יש התחדשות החיות רק מה שמתחטף חיות בהא"פ, וכ"ה בעכודת ולמעלה שאין הא"מ מאר בגלגלי רק שמתחטף בהא"פ, והוא מפני שמגיע בבחי' חיצונית הכתר, וריח הקטרת הוא כמו ריח הכשמים שמשבי את הנפש מפני שמגיע בעצם הנפש... וזהו ההפך הוא בין הקרבנות לקטרת. דקרבנות עי"ה שזוה"ג י"כ ענין הכירוריים מ"מ להיות שזוהו בחי' אתכפיל והוא בחי' התפשטות דנה"כ לכד ע"כ מגיע למע' רק בבחי' הא"מ השייך אל הפנימי כ"י. אבל קטרת שזוה"ע רעו"ז שפועל בעצם המהות דנה"כ בבחי' אתהפכה כ"י. וזהו שהדבר החריף נהפך לדבר ערב כ"י, הי"ז מגיע בבחי' עצמות א"ס וההמשכה הוא דבחי' האר"מ דהיינו בחי' האר"מ שלמע' מהשתל' נמשך ומאר בבחינת גילוי ממש כ"י.

המשך בשעה שהקדומו תערי"ב הי"א ע' תלב ואילי"

ויאמר ה' אל משה, קח לך סמים:

הסיפאיים: א. ויאמר, ב. קח לך, ג. סמים [א]. שנים, ב. המשה, ג. סמא דחיי, ד. תיקון הסי"מ, ה. סם החיים וסם המות שנתפך לחיים, ו. הסי"מ עצמו מסרו למשה; עי"ז לוקחים

ומהפכים הסי"מ.

א. ויאמר:

ע' בפסוק דלקמן סי"ז סק"ג.

ב. קח לך:

ע' לקמן סי"ג סק"ג. פסוק דלקמן ס"א.

ג. סמים:

(א) שנים:

ע' בפסוק דלקמן סי"ז.

(ב) המשה:

ע' בפסוק דלקמן סי"ז סק"ג.

ב. נטף שחלת וחלבנה:

(א) מרמז לכתר חכמה ובינה:
עי לעיל ס"א.

(ב) אותיות לבנה שבחלבנה:
עי לקמן סיד סק"ב.

(ג) ריח רע שבחלבנה:
עי לקמן סיד סק"ב. תנו רבנן ס"א.

ג. סמים:

(א) להרבות עוד חמשה סמים:
עי לקמן ס"ו.

(ב) להרבות שבלת נוד ורכס בלבד:
עי לקמן ס"ז סק"ג.

(ג) טעם שנאמר סמים פעם שני:
עי בפסוק שלפניו ס"ג סק"ד קטע ב'.

(ד) מרמז לז' מדות:
עי לעיל ס"א.

ד. לבנה זכה:

(א) טעם שנקרא, "זכח":
א. לבנה הוא כחי' מקיף והמקיף הוא זך:

עיי' מזה בפע"ח שער עולם העשי' פי"ד וז"ל ופי'א שמעתי ממורי ע"ה זל"ה"ה כי אלו י"א סממני הקטורת הם עשר ניצוצי הקדושה של אור פנימי המחי' את הקליפות ויש ניצוץ אחד שהוא אור המקיף. ונדע כי אור מקיף כיון שמקיף מרחיץ אינו נחלק לעשר ונקרא אחד. ונמצא כי זה המקיף עם יחי' דא"ש הם י"א סממני הקטורת כח', ולבונה זכה הוא אור המקיף כי הפנימי הוא בהכרח מוגבל מוד קליפה ואינו זך אמנם המקיף הוא זך כח' עכ"ל.

והנה חיות זה המוכרח לו הוא שלא למד ה' למרע"ה אלא ס"מ מסרו לו אבל אחר שחטא אדם ונתחייב מיתה חזר וניער מיתת המליכים ונפל רפי"ח ניצוצים בקליפות, וברין הוא שישיראל שהם תיקונו של אדם הראשון ימסר להם הכח לתקן המעוות עכ"ל.

ועפ"י י"ל משי"ח קח לך סמים, מתרי טעמי' האי כי עיי' גוטלים החיות העצמי של ס"מ, עיי' נאמר (סמים) כלומר שעיי' מברר"ם ומהפכים עצמות סמא דמתא להיות כחינת בלע המות, וזהו ג"כ קח לך לזונאתך כי זהו הנאה גדולה, (זה) שהרי ס"מ עצמו מסר למרע"ה דבר זה, עיי' נאמר קח לך סמים כח'.

סם עי א' התקפ"ח

נטף, ושחלת, וחלבנה, סמים, ולבנה זכה, בז בז יהיה:

השע"ש ס"א. קשר הענינים, ב. נטף שחלת וחלבנה וא. מרמז לכתר חכמה ובינה, ב. אחיות לבנה שבחלבנה, ג. ריח רע שבחלבנה, ג. סמים א. חמשה סמים, ב. שלכת ברד ורכוס, ג. טעם שאמר סמים פעם שני, ד. רמז לז' מדות, ד. לבנה זכה וא. טעם שני, "זכח" א. לבנה הוא בחי' מקיף והמקיף הוא זך, ב. עיש מלכות דעשי' המתלבשת בקליפה, ג. עיש כו' אחיות, ב. ריח טוב לכור ח"ע, ג. בחי' לבן דקליפה, ד. מלכות שירדת לבריאנת, ה. בד בבד יח' וא' בד הוא נוז לבן, ב. יחוד זמלי עם שאר הספי', ג. מוכיח דחפי' בסמים היא חמשה נבד המשת, ו. אם צ"ל דוקא אלו חסמים, ז. טעם שמפורש רק ארבעה סממנים ו. אחיות שם ח"י, ב. אין יכתוב מקפיד אלא ב' א"י, ג. הפסוק בא בהמשך לסמים המפורשים כבר בשמן המשתחו'.
...
ב. זכח לבן להנאתך כדאמר בזו"ה, סמים היינו ספירא דאינונה סמא דחיי, (ע"ש ספי' מזל ונולדים מזו לבנוה) שחלת לחכמה דאיוה משחלא מלכוניתא דכתר עליון כמשחל בנייתא מחלבא, חלבנה לבתר דכמה דבני נשא ערקין מלאחרא בחלבנה והא נמי לא יכלין לארבעא בכתר עליון, סמים רמז רמז לז"ס הבנין, ולבונה זכה איהו מלכות מתאה דאית בה מלוכל עלילא (פי' וענין מל' מתאה ר"ל המל' כשירדת לכריאה להיות שוכנת בהכלל קדו"ק דכריאה כמי"ש בביתא עיי' שחורה אני ונאור, ועיי' דשם נחבא שע"ה שחורה אני ואך נקראת לבונה רי"ל שע"ה שחורות זה מגיע למדרגת לובן גדול יותר יע"ה וזהו ענין לבנה זכה) בד בבד יהיה דחיתך מל' מתאה כספירן כלהו עכ"ל.

א. קשר הענינים:

...
ב. זכח לבן להנאתך כדאמר בזו"ה, סמים היינו ספירא דאינונה סמא דחיי, (ע"ש ספי' מזל ונולדים מזו לבנוה) שחלת לחכמה דאיוה משחלא מלכוניתא דכתר עליון כמשחל בנייתא מחלבא, חלבנה לבתר דכמה דבני נשא ערקין מלאחרא בחלבנה והא נמי לא יכלין לארבעא בכתר עליון, סמים רמז רמז לז"ס הבנין, ולבונה זכה איהו מלכות מתאה דאית בה מלוכל עלילא (פי' וענין מל' מתאה ר"ל המל' כשירדת לכריאה להיות שוכנת בהכלל קדו"ק דכריאה כמי"ש בביתא עיי' שחורה אני ונאור, ועיי' דשם נחבא שע"ה שחורה אני ואך נקראת לבונה רי"ל שע"ה שחורות זה מגיע למדרגת לובן גדול יותר יע"ה וזהו ענין לבנה זכה) בד בבד יהיה דחיתך מל' מתאה כספירן כלהו עכ"ל.